

Kipjes nest – deel 4: Een broertje voor de kuikens

24-08-2026

Achter het groene tuinhuisje zat Kipje nog altijd op haar nest. Onder haar warme veren lagen twee pasgeboren kuikentjes tegen elkaar aan. De meisjes waren nog klein en donzig, maar ze begonnen de wereld al voorzichtig te ontdekken. Naast Kipje lag nog één ei. Het was de hele ochtend stil gebleven. Krieltje had al een paar keer van een afstandje naar het nest gekeken. Ze wilde Kipje niet onrustig maken, maar ze wist dat het laatste kuikentje wat langer op zich liet wachten. “Misschien heeft hij gewoon geen haast,” zei Kluitje zacht. “Of hij ligt nog lekker te slapen,” fluisterde Krieltje. Kipje schikte voorzichtig haar veren. Ze probeerde rustig te blijven, maar luisterde de hele tijd naar het ei. Toen klonk er ineens een heel klein geluidje. Tik. Een van de meisjeskuikens stak haar kopje omhoog. Tik... tik... Nu kwam ook haar zusje overeind. Samen waggelden ze naar het ei. Ze hielden hun kopjes schuin en luisterden bloedserieus. Piep! De twee kuikentjes schrokken zo erg dat ze tegelijk achteruit stapten en tegen Kipje aan botsten. Krieltje

sloeg snel een hand voor haar mond om niet te hard te lachen. “Er zit iets in!” piepte het ene kuikentje. “Het ei maakt geluid!” piepte het andere. Kipje trok haar dochters liefdevol dichter tegen zich aan. “Dat is jullie broertje,” vertelde ze trots. “Hij probeert uit zijn ei te komen.” De zusjes kwamen meteen weer dichterbij. “Hoe doet hij dat?” “Kan hij de deur niet vinden?” “Moeten wij helpen?” “Straks trekken we wel een stukje schaal weg,” fluisterde Krieltje, “maar alleen als dat echt nodig is. Eerst moet hij het zelf proberen. Daar wordt hij sterk van.” Er verscheen een klein barstje in de schaal. Tik... krak... Een piepklein snaveltje kwam tevoorschijn. De twee zusjes stonden er met open snaveltjes naar te kijken. “Dat is zijn neus!” riep de ene. “Dat is zijn snavel,” verbeterde Kipje. Het kuikentje in het ei rustte even uit. Daarna begon het opnieuw. Tik. Krak. Duw. Een stukje schaal viel opzij. Er verscheen een nat, vermoeid kopje. Nog één flinke duw en daar rolde het kuikentje uit zijn ei, midden tussen zijn twee grote zussen. “Hij is eruit!” juichte Krieltje. Kipje boog

Pagina 1/2

Kipjes nest – deel 4: Een broertje voor de kuikens

24-08-2026

zich onmiddellijk over haar zoontje heen. Ze duwde hem voorzichtig met haar snavel tegen haar warme veren. Zijn zusjes kwamen aan beide kanten naast hem zitten. “Wat is hij klein,” fluisterde de ene. “Wij zijn zijn grote zussen,” zei de andere trots. “Dan moeten jullie goed op hem passen,” zei Kipje. De zusjes gingen meteen heel rechtop zitten. Dat viel nog niet mee op zulke kleine pootjes. Het broertje piepte zacht en kroop nog dichtert tegen hen aan. “Nu hebben ze alleen nog namen nodig,” zei Kluitje. Krieltje dacht na. Het eerste kuikentje was nieuwsgierig en wilde alles bekijken. Het tweede was zacht en pluizig en bleef graag dicht bij haar moeder. Hun broertje piepte voortdurend, zelfs met zijn oogjes dicht. “Wat vinden jullie van Kiki, Pluisje en Piep?” vroeg Krieltje. Het nieuwsgierige kuikentje sprong een klein stukje omhoog. “Ik wil Kiki zijn!” “Ik vind Pluisje mooi,” zei haar zusje. Het broertje opende één oogje. “Piep,” zei hij. Iedereen moest lachen. “Dat is dan geregeld,” zei Kluitje. “Kiki, Pluisje en Piep.” Krieltje wilde de namen opschrijven, maar bleef halverwege stil staan. “Eigenlijk weten we jouw echte naam niet eens,” zei ze tegen Kipje. “Iedereen noemt je gewoon Kipje.” Kipje dacht diep na. Zo diep dat haar kopje een beetje schuin ging staan. “Toen ik klein was, heeft niemand mij een andere naam gegeven,” vertelde ze. “Maar ik hoor al zo lang bij jullie dat Kipje inmiddels helemaal als mijn naam voelt.” “Vind je het een fijne naam?” vroeg Krieltje. Kipje spreidde trots haar vleugels een beetje om haar drie kuikens heen. “De allermooiste,”

zei ze. Krieltje schreef vier namen in haar tuinschrift: Kipje, Kiki, Pluisje en Piep. Daarna tekende ze er drie kleine kuikentjes bij. Twee grote zusjes en hun piepkleine broertje in het midden. “Hier moeten we eigenlijk een geboortekaartje van maken,” zei ze. Kluitje knikte. “Een heel bijzonder kaartje.” Onder Kipjes vleugels vielen Kiki, Pluisje en Piep langzaam in slaap. Kipje sloot tevreden haar ogen. Eindelijk was haar hele kleine gezin bij elkaar.